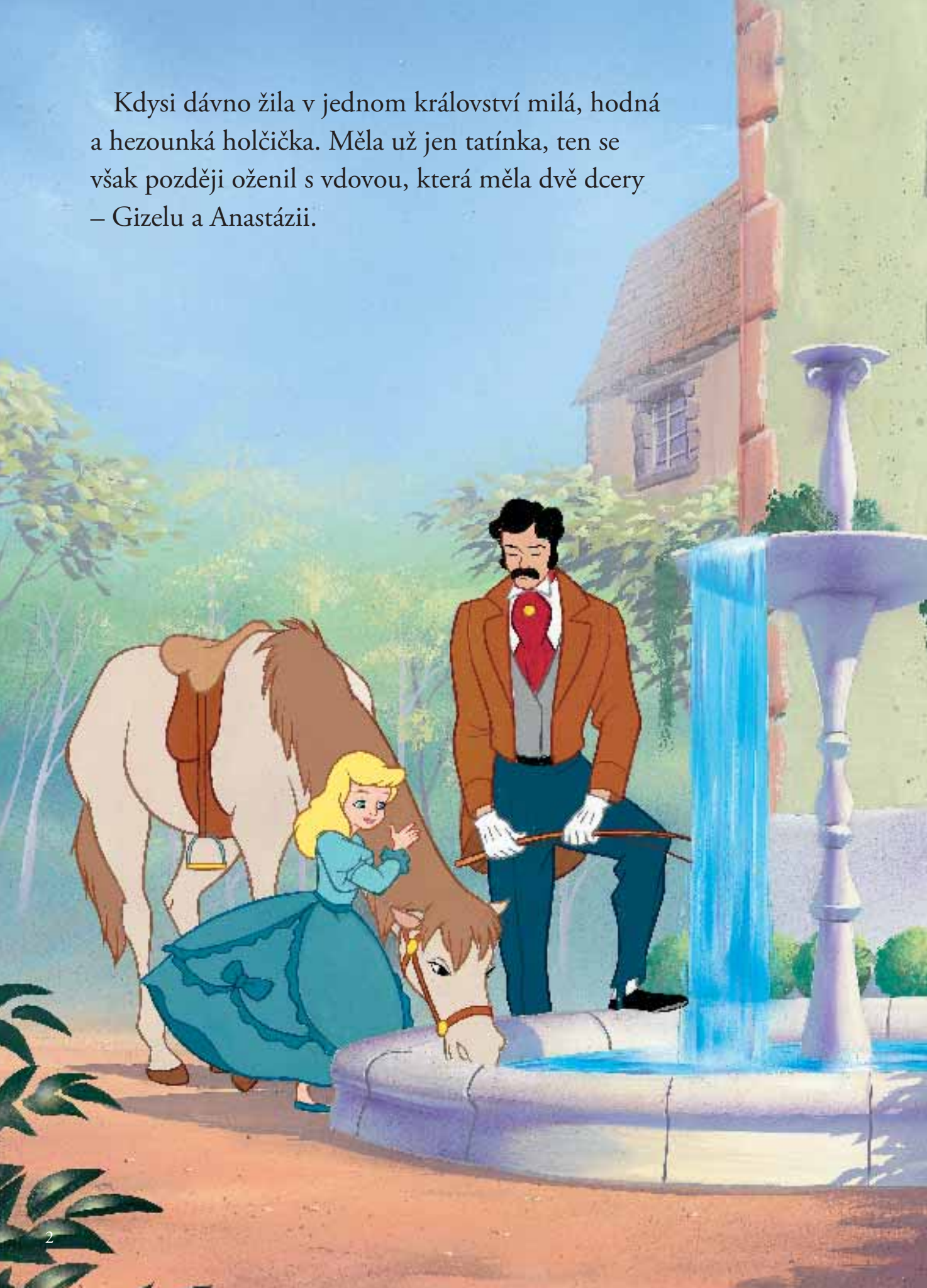

Kdysi dávno žila v jednom království milá, hodná a hezounká holčička. Měla už jen tatínka, ten se však později oženil s vdovou, která měla dvě dcery – Gizelu a Anastázii.

Tatínek ale brzy zemřel. Macecha
a nevlastní sestry Popelku nenáviděly
a udělaly si z ní služku. Jejími jedinými
kamarády zůstali jen ptáčky a myšky.

Kromě všeho praní a uklízení musela nakrmit slepice a postarat se o koně Majora. Ale kousek sýra vždy našla i pro své myšky.

Jako každé ráno přinesla Popelka maceše do postele snídani.
„Kde se couráš?“ vrčela macecha. „Jen se pořád ulejš! Dnes vyprášíš koberec z haly, umyješ všechna okna, vytřeš podlahy. A pořádně vyper a vyžehli!“

Na zámku se mezitím starý král radil se svým komořím, jak rozptýlit mladého prince. „Co takhle uspořádat velký bál? Třeba by princ našel dívku, která by ho potěšila,“ napadlo komořího.

V té době Popelka pilně pracovala
a přes všechny ústrky byla veselá.
Měla přece své dobré kamarády!

